

Bilag 4

Notat udarbejdet til brug for skatteministeren ved samråd i udvalget den 28. oktober 1992

Notat til brug ved samrådet den 28. oktober 1992 i Folketingets Udvalg for Forretningsordenen

1. Gengivelse af svaret

Udvalget har stillet følgende *Spørgsmål A*:

»Ministerens besvarelse af spørgsmål fra Skatte- og Afgiftsudvalget i forbindelse med gennemførelsen af forslag til lov om arbejdsmarkedsbidrag (L 118) i folketingsåret 1987-88 vedrørende lovforslagets aspekter i relation til EF, jf. *bilag 51* i materialesamlingen af 6. april 1992.«

Skatteudvalget stillede spørgsmål 14 og 16.

Spørgsmålet blev besvaret således:

»Regeringen har forud for fremsættelsen af lovforslagene om omlægning af arbejdsmarkedsbidragene nøje overvejet, om omlægningen skulle være i strid med EØF-traktatens bestemmelser. Resultatet af disse overvejelser har været, at regeringen ikke har betænkeligheder ved de fremsatte lovforslag.

EF-Kommissionen er fra dansk side blevet underrettet om det fremsatte lovforslag. Man har endvidere fra dansk side erklæret sig parat til drøftelser med Kommissionen, hvis dette måtte ønskes.«

1. sætning i 1. afsnit er en faktisk oplysning om, at regeringen nøje har overvejet omlægningens EF-retlige aspekter.

Hele sidste afsnit er en faktisk oplysning om, at regeringen har underrettet EF-Kommissionen om de fremsatte lovforslag.

Interessen må derfor samle sig om 2. sætning i 1. afsnit: »Resultatet af disse overvejelser har været, at regeringen ikke har betænkeligheder ved de fremsatte lovforslag.«

Samrådet må derfor dreje sig om besvarelsen af to spørgsmål:

1. Hvorledes nåede regeringen frem til den konklusion, at der ikke var betænkeligheder ved at fremsætte lovforslagene?
2. Har regeringen med dette svar opfyldt sin oplysningsforpligtelse over for Folketinget?

2. Regeringens overvejelser

1. Ambi-omlægningen bestod i, at gamle arbejdsgiverafgifter, der var skat på arbejdskraft, blev afskaffet og erstattet af et nyt arbejdsmarkedsbidrag, der var skat på værditilvækst – ligesom moms. Hovedvirkningen var, at danske eksportvirksomheder fik en betydelig forbedring af konkurrenceevnen, idet de blev lettet for gamle arbejdsgiverafgifter uden at blive pålagt det nye arbejdsmarkedsbidrag – idet ambi ligesom moms afløstes ved eksport.

2. Regeringen skulle bedømme ambien i relation til tre EF-bestemmelser:

2.1. Hvis ambien blev anset for en *direkte skat på virksomhederne*, bestod risikoelementet i EF's statsstøtteregler, det vil sige EØF-traktatens *artikel 92*, der siger:

»Bortset fra de i denne traktat hjemlede undtagelser er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produkter, uforenelige med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.«

Problemet i relation til *artikel 92* var således, om man fra Domstolens side ville anse ambien for en egentlig skat, der blev pålagt de enkelte virksomheder – modsat en vareafgift. I og med at eksporterende virksomheder ikke ville blive omfattet af denne »skat«, kunne der heri ligge en indirekte statsstøtte i forhold til andre virksomheder, der blev belastet med »skatten«.

2.2. Hvis ambien blev bedømt i *sammenhæng med afskaffelsen af arbejdsgiverafgifterne*, ville der være tale om en *ikke-fiskal afgift*, der i så fald ville være i strid med art. 9 (frie varebevægelser) eller art. 95 (forbud mod fiskale bestemmelser, der belaster importen mere end den indenlandske produktion).